

PARAULA I VIDA

Que no es refredi l'amor

«**C**onvido especialment els membres de l'Església a emprendre amb zel el camí de la Quaresma, sostinguts per l'almoïna, el dejuni i la pregària. Si en molts cors a vegades fa la sensació que la caritat s'ha apagat, en el cor de Déu no s'apaga mai. Ell sempre ens dona una nova oportunitat perquè puguem començar a estimar de nou». Així ens convida a començar el camí quaresmal cap a la Pasqua el Sant Pare Francesc. I ens aporta un **lema per a la Quaresma 2018: «El mal s'escamparà tant, que l'amor de molts es refredarà»** (Mt 24,12). I ho explica: «L'Evangeli de Mateu descriu la situació en què podria trobar-se la comunitat dels fidels, ja que davant dels esdeveniments dolorosos, alguns falsos profetes enganyaran molta gent fins a amenaçar amb apagar la caritat en els cors, que és el centre de tot l'Evangeli.»

Aquests diumenges que avui encetem i durant quaranta dies, tots els cristians som invitats a viure el temps de «**tomar al Senyor**» amb tot el cor i amb tota la vida. No fem cas dels falsos profetes que s'aprofiten de les emocions humanes per esclavitzar les persones. Seduccions i plaers mo-

mentanis que es confonen amb la felicitat, com poden ser els diners, l'orgull, la soledat... O remeis dels sofriments que tanmateix són completament inútils, com la droga, les relacions d'«usar i llençar», guanys fàcils però deshonestos. O una vida completament virtual, que porta al sense sentit. El dimoni, que és «*mentider i pare de la mentida*» (Jn 8,44), —diu el Papa— presenta el mal com a bé i el que és fals com a veritable, per confondre el cor de l'home. Cadascú de nosaltres, per tant, està cridat a discernir i examinar en el seu cor si se sent amenaçat per les mentides d'aquests falsos profetes.

En aquesta Quaresma, el Papa ens demana que no es refredi el nostre amor. «Allò que apaga la caritat abans que res és l'avidesa pels diners, «*arrel de tots els mals*» (1Tm 6,10), a la qual li segueix el rebuig de Déu i, per tant, el no voler buscar consol en Ell, preferint quedar-nos amb la nostra desolació abans que sentir-nos confortats per la seva Paraula i els seus Sagraments. Tot això es transforma en violència que es dirigeix contra aquells que considerem una amenaça per a les nostres «certeses»: el nen que ha de néixer, l'ancià malalt, l'hoste de pas, l'estranger, així com el proïme que no correspon a les nostres expectatives.»

Sentim la urgència d'estimar amb obres i de veritat. La Pasqua ha de ser una renovació total del nostre amor. Contemplant el Misteri pasqual de Jesucrist, la seva passió salvadora, la seva mort redemptora —que és abraçada amorosa i plena de misericòrdia per a tota la humanitat— i la seva admirable resurrecció, que ens obre a una vida nova, sentim la urgència de l'amor. Si Déu ens ha estimat bojament, fins a la Creu, com gosaríem negar-li res? Visquem aquesta Quaresma com un camí de fe i d'amor, cap a la configuració pasqual amb Jesús. Tinguem els mateixos sentiments seus, que «*es féu obedient fins a la mort i una mort de creu*» (Fl 2,8). I no deixem de recórrer al que ha ajudat tantes generacions de cristians abans que nosaltres: la meditació de la Paraula de Déu, la pregària amb el Via-crucis, la contemplació de la Creu del Senyor, la penitència i el dejuni que tempera els nostres vicis i el nostre egoisme, i sobretot practicar la caritat i l'almoïna que ens obre al pròxim, a les seves necessitats i aporta realisme a la nostra conversió. Sobretot, com ens demana el Sant Pare Francesc, «**que no se'ns refredi l'amor!**».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Urgell, en la salutació del Sant Pare als delegats de comunicació

El Papa Francesc va encoratjar els delegats episcopals espanyols de comunicació a dir sempre la veritat i a lluitar per ella en la salutació que els va fer durant l'audiència a la plaça de Sant Pere el 31 de gener. La Delegada d'Urgell es va fer present a l'audiència, amb els altres delegats, que van estar acompanyats pels bisbes que formen la Comisión Episcopal de Medios de Comunicación Social de la CEE, i també per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, que era present a Roma per al IV Curs de Directores espirituales dels Seminaris d'Espanya. El Papa va saludar els participants a l'Assemblea de Delegats Diocesans i els va convidar a «acollir cada dia l'aliment i la llum de la Paraula de Déu que ressona en la litúrgia, essent capaços de posar-la en pràctica amb obres concretes». Els delegats van respondre efusivament al seu encoratjament. El Sant Pare els va demanar que treballessin en la veritat.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una religió dels sentits

La fe, com a relació interpersonal amb el Crist, no té com a objectiu introduir més amargors, sinó alliberar-nos d'elles, o bé donar-nos el coratge i l'audàcia per afrontar-les amb dignitat.

L'educació de la fe que molts han rebut ha estat molt negativa. L'obsessió pel pecat ha fet oblidar la bellesa d'un cor pur, obert a l'esperança, el desig d'assegurar una bona mort, ha fet que es deixés de banda el bo, el bell, el diví que hi ha

en la vida. També la moral de prohibicions ha impedit descobrir els horitzons meravellosos que es poden trobar en les pàgines de l'Evangeli.

La dimensió festiva a l'existència cristiana, la cara alegre del cristianisme ha quedat, massa sovint, tapada, eclipsada darrera la dimensió tràgica, sofrent del Crist penjat a la creu. I, no obstant això, l'alegria que neix de la relació amb el Crist és tan gran que no hi cap en el cor humà.

Hi ha una dura crosta de prejudicis que oculten Déu, que l'emmetzinen. La psicosis de la justícia de Déu ha deixat, massa sovint, a la penombra la bondat i generosa munificència del Déu-Pare que omple el món de coses bones i agradables perquè els desencants ineludibles no ens fessin perdre el goig de la vida present i la veritat enlluernadora de la seva presència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Que no se enfríe el amor

«Invito especialmente a los miembros de la Iglesia a emprender con celo el camino de la Cuaresma, sostenidos por la limosna, el ayuno y la oración. Si en muchos corazones a veces da la sensación de que la caridad se ha apagado, en el corazón de Dios no se apaga nunca. Él siempre nos da una nueva oportunidad para que podamos empezar a amar de nuevo». Así nos invita a comenzar el camino cuaresmal hacia la Pascua el Papa Francisco. Y nos aporta un lema para la Cuaresma 2018: «**El mal se multiplicará tanto, que el amor de muchos se enfriará**» (Mt 24,12). Y lo explica: «El Evangelio de Mateo describe la situación en la que podría encontrarse la comunidad de los fieles, ya que ante los acontecimientos dolorosos, algunos falsos profetas engañarán a muchos hasta amenazar con apagar la caridad en los corazones, que es el centro de todo el Evangelio.»

Estos domingos que hoy iniciamos y durante cuarenta días, todos los cristianos estamos invitados a vivir el tiempo de «**volver al Señor**» con todo el corazón y con toda la vida. No hagamos caso de los falsos profetas que se aprovechan de las emociones humanas para esclavizar a las personas. Seducciones y placeres momentáneos que se confunden con la felicidad, como pueden ser el dinero, el orgullo, la soledad... O remedios de los sufrimientos que sin embargo son completamente inútiles, como la droga, las relaciones de «usar y tirar», ganancias fáciles pero deshonestas. O una vida completamente virtual, que lleva al sin sentido. El demonio, que es «**mentiroso y padre de la mentira**» (Jn 8,44), —dice el Papa— presenta el mal como bien y lo que es falso como verdadero, para confundir el corazón del hombre. Cada uno de nosotros, por lo tanto, está llamado a discernir y examinar en su corazón si se siente amenazado por las mentiras de estos falsos profetas.

En esta Cuaresma, el Papa nos pide que no se enfríe nuestro amor. «Lo que apaga la caridad ante todo es la avaricia por el dinero, «**raíz de todos los males**» (1Tm 6,10), a la que le sigue el rechazo de Dios y, por lo tanto, el no querer buscar consuelo en Él, prefiriendo quedarnos con nuestra desolación antes que sentirnos confortados por su Palabra y sus Sacramentos. Todo esto se transforma en violencia que se dirige contra aquellos que consideramos una amenaza para nuestras «certezas»: el niño que va a nacer, el anciano enfermo, el huésped de paso, el extranjero, así como el prójimo que no corresponde a nuestras expectativas.»

Sintamos la urgencia de amar con obras y de verdad. La Pascua debe ser una renovación total de nuestro amor. Contemplando el Misterio pascual de Jesucristo, su pasión salvadora, su muerte redentora —que es abrazo amoroso y lleno de misericordia para toda la humanidad— y su admirable resurrección, que nos abre a una vida nueva, sintamos la urgencia del amor. Si Dios nos ha amado locamente, hasta la Cruz, ¿cómo osaríamos negarle nada? Vivamos esta Cuaresma como un camino de fe y de amor, hacia la configuración pascual con Jesús. Tengamos los mismos sentimientos suyos, que «**se hizo obediente hasta la muerte y muerte de cruz**» (Fil 2,8). Y no dejemos de recurrir a lo que ha ayudado a tantas generaciones de cristianos antes que nosotros: la meditación de la Palabra de Dios, la oración con el Vía Crucis, la contemplación de la Cruz del Señor, la penitencia y el ayuno que templamos nuestros vicios y nuestro egoísmo, y sobre todo practicar la caridad y la limosna que nos abre al prójimo, a sus necesidades y aporta realismo a nuestra conversión. Sobre todo, como nos pide el Papa Francisco, «**¡que no se enfríe el amor!**».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

«La comunicació és el lloc per expressar la recerca de la veritat i la construcció del bé»

Assemblea de Delegats diocesans de Mitjans de Comunicació de la CEE, del 29 al 31 de gener

La Diòcesi d'Urgell va participar en l'Assemblea de Delegats diocesans de Mitjans de Comunicació de la CEE, del 29 al 31 de gener, en la que sota la proposta inspirada en la cita bíblica (Jn 8,32) «La veritat us farà lliures, notícies falses i periodisme de pau», es van tractar en profunditat temes que sorgeixen a la llum a través del missatge del Sant Pare en la LIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que s'ha de celebrar el proper 15 de maig. Es tracta justament de veure com les «fake news» (notícies falses), s'articulen i en què es basen, com es desenmascaren i es reconeixen... per acabar assenyalant que la crida del Sant Pare a treballar per un periodisme de pau, que no cerca la confrontació permanent és fonamental en la construcció d'una nova realitat, d'una societat que avanci cap a la recerca de la causa real dels conflictes i que afavoreixi comprendre-la.

Per als ponents, el periodisme ha d'esforçar-se en trobar solucions en l'escalada de violència verbal que s'està vivint amb l'aplicació de noves tecnologies d'informació i comunicació. Durant les jornades es van tractar temes d'altre índole: la reforma de la comuni-

cació de la Santa Seu; la comunicació institucional i el treball a través de les noves tecnologies; les noves legislacions que entren en vigor sobre dades privades d'usuaris a internet i el treball d'alguns professionals periodistes, a través dels seus testimonis.

Les jornades de treball van començar amb la beninguda del President de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, Mons. Ginés García, i la ponència de Mons. Semeraro, Secretari del grup assessor G9 del Sant Pare, parlant del «Servei a l'Església de la reforma del Papa Francesc». Durant les jornades es va poder conèixer el funcionament de la Sala Stampa i els seus responsables, Greg Burke y Paloma Gómez.

► **Celebració pel número 2.000 de Catalunya Cristiana.** L'Arquebisbe de Barcelona, Cardenal Joan Josep Omella, va presidir el dia 28 de gener a la catedral de l'arxidiòcesi de Barcelona, una celebració de l'Eucaristia per commemorar

els 2.000 números del setmanari-revista *Catalunya Cristiana*. També van concelebrar l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol; el Bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés; els auxiliars de Barcelona, Mons.

Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell; l'Abat de Montserrat, P. Josep Maria Soler; i el Bisbe guatemalenc, Mons. Pablo Vizcaíno. I entre els altres concelebrants, hi van ser també el Vicari General del Bisbat de Sant Feliu, Mn. Josep Maria Domingo; el Vicari General del Bisbat d'Urgell, Mn. Josep M. Mauri; el Secretari General i Canceller del Bisbat de Terrassa, Mn. Carles Cahuana; el Delegat Episcopal de Càritas Diocesana de Barcelona i Rector de Sant Vicenç de Sarrià, Mn. Salvador Bacardit; i el fundador i primer Director de *Catalunya Cristiana*, Mn. Joan Evangelista Jarque, a més del mateix Director actual, Mn. Jaume Aymar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «No anem a Missa per donar quelcom a Déu, sinó per rebre d'Ell el que realment necessitem» (15 de desembre).

@Pontifex: «Que el Senyor ens doni la saviesa de buscar allò que compta de debò i el coratge d'estimar, no amb paraules sinó amb fets» (17 de desembre).

@Pontifex: «Cada estranger que pica a la nostra porta és una oportunitat de trobada amb Jesucrist» (18 de desembre).

@Pontifex: «Aneu a trobar Jesús, esteu-vos amb Ell en la pregària, confieu tota la vostra existència al seu amor misericordiós» (20 de desembre).

Cloenda de la celebració del 125è aniversari de la creació del Pontificio Colegio Español

El Pontificio Colegio Español a Roma va tancar els actes de celebració del 125è aniversari de la seva creació amb una missa que va acollir un gran nombre de sacerdots, amics i treballadors del Colegio. Fou presidida pel Cardenal Santos Abril Castelló, i va concelebrar-la Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, present a Roma amb motiu del Curs de Directors espirituals.

A la missa també van participar els delegats de Mitjans de Comunicació de les diòcesis espanyoles, que celebraven la seva reunió de formació anual.

L'homilia va ser predicada pel P. Florencio Abajo, Director General dels Operaris Diocesans del Sagrat Cor de Jesús, l'ordre que va fundar el P. Manuel Domingo i Sol a Tortosa el 1883, i que treballa des del Colegio fa 125 anys en la formació de sacerdots i l'impuls de les vocacions eclesials-

tiques i l'educació cristiana del jovent.

El P. Abajo va agrair en la seva homilia el suport que rep de les diòcesis i els bisbes espanyols en el man-

teniment del Colegio, tot recordant els inicis de la institució de formació amb la iniciativa del P. Domingo i Sol: «La crida va respondre a la providència de Déu»; assenyalant que Déu

no ens crida pels nostres mèrits anteriors ni pels d'ara: «Jesús ha tocat les nostres vides amb infinita tendresa i ha tocat el nostre cor». Va assenyalar que el testimoni del P. Manuel Domingo y Sol «cria a viure la tasca sacerdotal amb total entrega», igual que Jesucrist fa amb Jeremies i Simó-Pere, portant-los a deixar de banda les pròpies limitacions, els propis plans, per sotmetre's a la seva voluntat. Va encoratjar els sacerdots presents a seguir l'exemple del P. Abajo, amb la seva discreció i perseverança.

El Pontificio Colegio Español San José és una institució que depèn de la Conferència Episcopal Espanyola que està dedicada a la formació superior de sacerdots, situat a Roma. Des dels seus inicis, i per desig del Sant Pare, manté una gran vinculació amb la Pontifícia Universitat Gregoriana i, també, des dels seus inicis, ha estat gestionat per la Germandat de Sacerdots Operaris.

Trobada interdiocesana de Delegats de Família i Vida a Sant Feliu de Llobregat

Els Delegats dels bisbats de Catalunya de Família i Vida van fer una trobada interdiocesana a Sant Feliu de Llobregat per fer una reflexió sobre les funcions actuals dels delegats. Hi van ser presents els delegats diocesans Josep Montoya i Conxita Salvadó.

El Bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, encarregat d'aquest àmbit a la Conferència Episcopal Tarraconense, els va donar la benvinguda, juntament amb els delegats de Sant Feliu. En l'ordre del dia es va iniciar amb una reflexió sobre «Les funcions de les delegacions de família»; i també es va tractar de la col·laboració dels laics, una de les in-

quietuds en la situació actual en la Pastoral Familiar.

Mons. Cortés va clarificar les especificacions que havia de tenir una delegació de Pastoral Familiar a partir de les realitats socials de la societat actual. Més tard, es va parlar de la conveniència de seguir celebrant la Setmana de la Família als bisbats amb seu a Catalunya. Enguany, el lema serà «L'Evangeli de la família. Joia per al món» i tindrà lloc del dia 1 al 10 de març.

Finalment, es va parlar de la participació de les delegacions dels diferents Bisbats en la Trobada Mundial de les Famílies que aquest any tindrà lloc a Dublín, a finals del mes d'agost.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proe-

ta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo.

22. □ Dijous [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des

del s. IV; santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'As-torga, vg. i mr.; beata Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Modest

(s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'As-torga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

Diumenge I de Quaresma (B)

COMENTARI

No permeteu que caiguem a la temptació

El relat del Diluvi s'estructura concèntricament: A) promesa divina de *no tornar a maleir la terra per culpa dels homes*; B) Benedicció divina amb l'encàrrec original «*Sigueu fecunds, ompliu la terra*»; C) senyoriu de Déu sobre la *vida (=sang)*; B') encàrrec repetit «*Sigueu fecunds, ompliu la terra*»; A') Promesa divina de què *les aigües del diluvi no tornaran mai més a exterminar ningú*.

El senyal d'aquesta nova Aliança és l'*arc de sant Martí que el Senyor posarà en els núvols*.

La secció 3,18-4,6 de 1Pe fonamenta la confiança que ha de mantenir un cristià perseguit: la força ve de Crist que *morí una vegada per raó dels pecats*. Tot i que la notícia és que *el seu cos va ser mort però per l'Esperit fou retornat a la vida*.

La temptació és experiència de tothom i sempre; és cruïlla on decidim quin camí triar i vers quina meta caminar; és «prova» amb què Déu comprova l'autenticitat de l'amor que li prometem.

Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa 40 anys per provar-te i veure si observaries o no els seus manaments (Dt 8,2).

El *Temptador (Satanàs és el «fiscal acusador» en un Judici)* sí vol fer-nos caure en el pecat.

En aquest sentit *Déu no tempta ningú (Jm 1,13)*.

Mc no precisa les temptacions de Jesús. En el fons la seva temptació és la que travessa tota la seva vida i reapareix al Gòlgota: *Salva't tu mateix i baixa de la creu! (Mc 15, 30s)*. La temptació d'un messianisme sense Creu.

Jesús no es diferencia en no ser temptat sinó en vèncer la temptació. *Ha estat provat en tot encara que sense pecar (He 4,15)*.

Jesús comença a predicar dient: *Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova*. Segueix la línia profètica del Baptista però afegint la motivació.

Més que dues exhortacions paral·leles, la 2a és motiu i força per a la 1a.

Per què hem de convertir-nos? Per poder acollir de debò l'Evangeli i aconseguir així el *tesor amagat del Regne del cel (Mt 13,44)*.

En definitiva: *Convertim-nos*, que val la pena.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida».

► Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, / de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat des de sempre. / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca.

En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

► Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes».

► Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, / que tu ternura y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

► Lectura de la primera carta de san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»